

end man fandt Anledning til at sætte i Værk, men man kan jo slet ikke bebrejde noget Parti, at der under en stærk Ophidselse, [naar Lidenskaberne komme i Bevægelse, maaske sker noget, som man bagefter fortryder.

Her have vi nu paa Arbejdernes Vegne i to Spørgsmaal under denne Finanslovdebat henvendt os til Lovgivningsmagten. Det første var under Indenrigsministeriet om, at Arbejderne maatte blive fri for de Skudsmaalsbøger, som Det forenede Dampskibsselskab har indført, men der fik vi det Svar fra Regeringen, at det var noget, Ministeren ikke kunde beskæftige sig med. Nu faa vi det samme Svar, at det er noget, man ikke kan have med at gøre, man har ikke Lyst til det, man har ikke Magt til at gøre det. Jeg beklager ved denne Lejlighed, hvad Demokratiet ofte har beklaget og sikkert vil komme til at beklage, at Hørup ikke længere er Medlem af denne Regering. Hørup udtalte en Gang, at den lumpneste Politik af alle var den, hvor de rige rottede sig sammen mod de fattige for at trykke dem ned til slet ingen Ting. Jeg vil minde om disse Hørups Ord over for de ærede Venstremænd; der er jo dog maaske nogle af dem, som endnu sætte hans Minde højt. Her have vi netop Eksempel paa det, at de rige rotte sig sammen mod de fattige for at trykke dem ned til slet ingen Ting, og naar en saadan Politik praktiseres, forekommer det mig, at alle, der ville kalde sig Frihedsmænd, maa stille sig over paa de smaas Side og værne om deres Ret.

Jeg skal til Slutning udtale en Tak over for det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn). Det viser jo, at det ærede Medlem for Ribe slet ikke her taler paa Venstres Vegne. Der er utvivlsomt mange Venstremænd, som i deres Hjerter sikkert i høj Grad misbillige alle de haanende Ord og Udtalelser, som det ærede Medlem for Ribe har fremsat i denne Sag.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) holder jo meget af at høre sig selv tale, og naar han ikke har Stof i det, der foreligger, render han et Aars Tid tilbage. Saaledes har han baade i Gaar og i Dag fremført Bemærkninger angaaende en lille Protest, jeg tillod mig at nedlægge i Fjor, mod, at det ærede Medlem ganske uden Grund fremhævede, at det kristelige Fællesforbund og de socialdemokratiske Fagforeninger, som han ønsker at kalde dem, vare Foreninger, der som to Brødre gaa

jævnside og ville støtte og gavne Arbejderne. Det ønskede han skulde slaas fast, men derimod protesterede jeg. Jeg sagde: Nej, det kristelige Fællesforbund er ikke en Fagforening; det er nemlig en Forening, der bestaar af Arbejdsgivere og Arbejdere i Flæng, og det betegne vi ikke her til Lands som en Fagforening. Som Følge deraf er det urigtigt, naar det ærede Medlem vil slaas fast, at det ved den Lejlighed var godtgjort og anerkendt af de socialdemokratiske Fagforeningers Repræsentanter, at det kristelige Fagforbund er en Fagforening af samme Art som vore, thi det er det ikke. Man kunde akkurat lige saa godt forlange, at Arbejdsgiverforeningen skulde erklære, at kristeligt dansk Fællesforbund var en lige saa god Arbejdsgiverforening som Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening. Jeg er ganske overbevist om, at hvis man vilde slaas det fast, vilde Dansk Arbejdsgiver- og Mesterforening sige: Kristeligt dansk Fællesforbund kan maaske være god for sig, men det er ingen Arbejdsgiverforening, saaledes som vi se paa en Arbejdsgiverforening, fordi den ogsaa bestaar af Arbejdere.

Det var udelukkende det, jeg sagde, og det har det ærede Medlem fundet Anledning til at fremdrage her igen ved denne Lejlighed, idet han sagde, at der ikke var Frihed hos os, thi vi tillade ikke Arbejdere at være i Kristeligt dansk Fællesforbund. Vi have ikke det allermindste imod, at de, der have Lyst til at gaa ind i Kristeligt dansk Fællesforbund, gaa ind i dette Forbund, men vi ville naturligvis ikke finde os i, at dette Forbunds Medlemmer modarbejde Arbejderne, blandt andet ved at optage Arbejdet der, hvor vore Fagforeninger have set sig nødsagede til at nedlægge Arbejdet. Saa arbejde de nemlig ikke broderligt over for os, men saa arbejde de fjendtligt over for os, og saa maa de finde sig i at blive behandlede fjendtligt. Men lige saa lidt som man forbyder et Medlem af en Fagforening at være Medlem af en højre- eller venstrepolitisk Forening, lige saa lidt forbyder man noget Medlem af en Fagforening at være Medlem af den kristelige Forening, men man forbyder dem naturligvis at modarbejde den Organisation, de staa som Medlemmer af inden for Arbejdernes Kreds.

Et Par Bemærkninger, jeg vilde have gjort, kan jeg nu spare mig, idet de ere gjorte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds. Den ene var den, at jeg forstaaer slet ikke, hvorledes det kunde lade sig gøre for det ærede